

Teïdo

Teïdo passer dyrene

TEKST: DORTHE NIELSEN · FOTO: WILLIAM VEST-LILLESØE

Faktisk hedder jeg rigtig Hamadou. Men alle kalder mig Teïdo. Det er mit kælenavn. På mit sprog betyder det lykke. Min mor siger, at de bare var glade for, at der kom en dreng i familien. Jeg har nemlig fire store søstre. Også to mindre. Jeg er altså stadig den eneste dreng i min familie. Jeg er otte år.

Det er mig, der passer vores dyr. Vi har tre køer og en kalv og otte geder. Hver dag tager jeg dyrene med ud, så de kan finde noget at spise. I min landsby passer vi dyrene sammen. Landsbyen hedder Banguel. Den ligger tæt på Sebba, som er en stor by. Vi er mange hyrder, der mødes hver dag. Vi hjælper hinanden. Vi står tidligt op. Når det er lyst klokken seks, går vi af sted.

Det er meget varmt at løbe rundt og passe på dyrene. Så det er rart at holde en pause i skyggen. I dag står jeg sammen med Ali og Hamadou. Vi har en hyrdestav og en flaske vand med. Vi binder flasken fast på staven – det er nemmest.

Selv om vi står under træet og snakker, så ved vi altid, hvor dyrene er. Det er bare noget, vi ved. Vi kender vores egne dyr. Måske ligner de hinanden, men vi kender dem alligevel. Mit favoritdyr er vores sorte ko. Den er så flot. Den er gået langt væk. Men den lille ged er også ret sød.

Lige nu har dyrene nok at spise. Det er, fordi det har været regntid. Så nu er planterne grønne. Men i den tørre tid er det svært for dem at finde føde. Så må de gå længere og længere væk for at lede – og vi må følge med. Vi går mange kilometer hver dag sammen med dyrene. Gederne kan godt klatre i træer. De vil have fat i alle de grønne blade.

Det her er vores hus. Vores køkken er et hus for sig selv. Og så har vi også et lille sted, hvor vi tørrer hirse. Vi har selv marker med hirse, som vi spiser meget af. Vi bruger det til at lave tô – det er en slags hirsegrød, som vi spiser med sovs til. Sovsen laver vi af grøntsager. Det er min yndlingsmad. Vi spiser det tit både om morgenen og om aftenen.

Jeg har et stort ønske – og det er at komme i skole. Min bedste ven Bassirou går i skole. Og der er flere i landsbyen, der går i skole. Jeg vil gerne lære at læse og regne. Min far siger, at det måske kan lade sig gøre. Han har ikke selv gået i skole. Ingen i min familie har gået i skole.

Men jeg ved ikke, hvem der skal passe dyrene, hvis jeg skal i skole hver dag. Skolen ligger tre kilometer fra vores landsby. Men jeg kan sagtens gå derhen sammen med de andre. Jeg håber, min far finder ud af at sende mig i skole.

På hjemmesiden kan I se en film, hvor Teïdo passer dyrene. I kan få mere at vide om alle nomadernes dyr – geder, køer, æsler og kameler. Der er små film om dyrene. I finder også en opskrift på Teïdos yndlingsmad tō.

heleverdeniskole.dk/teido

